

Per mail till

johan.barrefelt@finance.ministry.se

Registrator

Stockholm den 5 februari 2010

Finansdepartementet

Kommentarer till Proposition Ds 2009:55 om F2010:000

13 sidor

Inlämnad av

^{fm}Försäkringsmatematik AB,

Stig Aggevall

oberoende aktuarier.

Box 5148

10243 Stockholm

Allmänna kommentarer.

Propositionen fortsätter att cementera de avvikelser gentemot resten av EUs medlemsstater som gjordes redan 1 juli 1995 när det tredje livdirektivet 92/96EEG infördes. Sverige är enda land inom EG som ger såväl aktiebolag som ömsesidigt drivna livbolag rätt att använda livförsäkringstagarnas överskottsmedel som risk- och solvenskapital. Sverige tillämpar dessutom helt andra skuldtäkningsregler och ger äldre försäkringars överskottsmedel ingen som helst garanti. De finansiella risker som läggs på livförsäkringstagare i ömsesidigt drivna livbolag och livförsäkringsaktiebolag är avsevärda. Det orimligt att detta ska få fortgå utan att ha varit definierat i lag, avtalat i försäkringsvillkor eller klart uttryckt i information tillgänglig vid försäkringens tecknande. Äldre

försäkringar får med denna för Sverige helt unika metod ett allt mindre garanterat kapital med åren. Detta är speciellt förkastligt eftersom det är vid försäkringens utbetalning behovet av garantier är som störst.

Fel anser vi det vara att olika typer av försäkringar, enskilda försäkringar och privata tjänstepensioner till skillnad från kollektiva tjänstepensioner ska ha olika placeringsregler för skuldtäckningskapitalet.

Dessutom förbigås avsaknaden av placeringskrav för alla överskottsmedel med en kompakt tystnad i propositionen.

Den 1 november 2007 införlivades EUs Tjänstepensionsdirektiv i FRL. Detta medförde att Svenska livförsäkringsbolag har och föreslås fortsätta ha tre olika placeringsmetoder i stället för en som i tredje livdirektivet 92/96EEG. (enligt FRL 1982:713 kap 7, 10, 10 a-10e för enskild försäkring, tjänstepension enl kap 7, 12§ och inga direktiv finns för överskottsmedel) I propositionen saknas det fortfarande reglerade placeringsregler för överskottsmedel i traditionell förvaltning. Detta kapital som också utgör de traditionellt förvaltande bolagens solvenskapital är heller inte föremål för solvensberäkning eller skydd i skuldtäckningsregister som övrigt kapital som ska tillföras försäkringstagarna förr eller senare. Överskottsmedlen i sex granskade ömsesidigt drivna livbolag uppgick i årsredovisningarna 2008 till 168 miljarder eller 20 procent av hela placeringskapitalet som var 859 miljarder.

Propositionen föreslår att det inte längre ska vara möjligt att nyetablera ömsesidigt drivna livförsäkringsaktiebolag. Det är samtidigt märkligt att propositionen saknar både avvecklingsplan för dessa bolag och skärpta inflytandebestämmelser för försäkringstagare och försäkrade i dessa hybridbolag. Vårt förslag är att dessa bolag ska avvecklas inom en fastlagd avvecklingsperiod. Försäkringstagarnas representation i dessa bolags ledning och inflytande måste definieras i lag. Bolag som inte får dela ut vinst har visat sig styras endast efter detta kriterium. Försäkringstagarinflytandet har varit minimalt, motarbetat och marginaliserat trots att förarbeten till förbud mot vinstutdelning i 1982 års lag gång på gång nämner att bolagen ifråga ska drivas på ömsesidig

grund. Denna ömsesidighet bör uttryckas så att försäkringstagare som givetvis är både juridiska och enskilda personer ska ha ett vidgat inflytande genom deltagande i styrelsearbete. Därför bör krav på att representativa och oväldiga försäkringstagarföreningar etableras. Dessa föreningar bör finansieras av respektive bolag för drivande av försäkringstagarangelägna frågor inklusive processfinansiering av principtolkningar. Detta ska etablera en motvikt till bolagets hittillsvarande tolkningsföreträdare av försäkringsvillkor och regelverk. Försäkringstagare har idag inga ekonomiska möjligheter att föra talan mot sitt försäkringsbolag genom den enorma skillnaden i ekonomisk styrka. En styrka som är helt uppbyggd av försäkringstagarnas avgifter och överskott vilket gör situationen speciellt oförsvarlig. Andra berättigade krav är föreskrift om publika bolagsstämmor, yttranderätt, rådgivande röstning. Dessutom bör de ömsesidiga kollektivet säkerställa att en majoritet av styrelsemedlemmarna ska utgöras av försäkringstagarrepresentanter. Historien med de ombildningar och försök till sådana som förevarit förskräcker. De visade att aktieägarna med hjälp av ett minimalt aktiekapital, som i samtliga fall understigit gällande minsta egenkapital, 3,3 M€, har utnyttjat aktiebolagens rätt, och Försäkringsrörelselagens brist på rätt för försäkringstagare att skydda sitt kapital. Man har utnyttjat sitt informationsövertag för att vid drift och ombildning tillskansa sig ekonomiska fördelar i miljardklass. Att Aktiebolagslag och bristande Försäkringsrörelselag också fortsättningsvis föreslås fortsätta utan ändringar för att låta aktieägare med generellt mindre än 0,1% av riskkapitalet fatta beslut som gynnar aktieägaren är stötande i en demokrati. Detta ska ses mot den bakgrunden att Sverige är det enda land i EU som tillåter en hybridkonstruktion med ömsesidigt drivna livförsäkringsaktiebolag. Till detta ska läggas det faktum att det sedan 1982, långt innan ombildning till vinstutdelande ens var påtänkt, har tillåtits omfattande nybildande av livförsäkringsaktiebolag som fungerat som skal för stora inflyttade ömsesidiga livförsäkringsbestånd. Dessa bestånd har gradvis frångåtits sina ömsesidiga rättigheter och utnyttjats som oskyldigt kapital oftast i koncernsammanhang.

Kommentarer till Föreslagen lagtext 2010:000

1 kap 5§ Svenska skadeförsäkringsbolag driver omfattande livränterörelse. De största Svenska skadeförsäkringsbolagen uppskattas ha en livränterörelse på ca 9 miljarder SEK från vilken skadebelopp utbetalas. Dessutom har de en skadereserv på cirka 30 miljarder med ännu ej färdigreglerade livräntor. Samtliga dessa livräntor är livslånga och av en typ som anses vara speciellt osäkra genom den okända länglevnadsrisk de utsätter försäkringsbolaget för. Försäkringsbolag i andra länder tillämpar istället ofta kontantreglering genom engångsbelopp. Om denna omfattande livförsäkringsverksamhet ska tillåtas fortsätta föreslår vi att i § 6 göra tillägget 2 Kap 12 § klasserna I och IV, om premien är beräknad och bestämd för högst 5 år. Sakförsäkringsbolag skulle därmed enkelt kunna utfärda kort livförsäkring, en bransch som har stor stabilitet och liten risk i jämförelse med livränteverksamhet. I sammanhanget ska det nämnas att andra livförsäkringsbrancher av kort typ som alltid drivs i sakbolagsform är sjukförsäkring, olycksfallsförsäkring sjukvårdskostnadsförsäkring. Sakförsäkringsbolagen är därmed högst kvalificerade att också driva kort livförsäkring utan att behöva gå omvägen via ett finansierat livförsäkringsbolag.

1 kap 8§ Vi föreslår att sista stycket i propositionen strykes. Det kommer att leda till orimliga konsekvenser om egenföretagares försäkringar som tecknas för egen räkning – men uppenbarligen inte för deras anställdas, utan att vara kollektiva, ej skulle räknas som tjänstepensionsförsäkring. Oftast är egenföretagaren svårdefinierad och kan utgöra en partnerkrets vilket medför ett tolkningsproblem. Propositionens förslag innebär tydligen att i lagen införa ny definition på vad som är en pensionsförsäkring – detta kommer att skapa helt onödiga problem. IL kap 58 anser vi är fullt tillräcklig i kombination med gällande skatterättsliga avdragsregler privat och inom företaget för tjänstepension.

En företagare som har en tjänstepensionsplan för alla sina anställda skulle enligt propositionen inte själv kunna vara medlen i sådan plan vilket vi tycker är helt fel.

Förslaget är speciellt olämpligt eftersom FRLs tjänstepensionsdefinition kan komma att kollidera med IL kap 58 och enskild pensions skatteavdragsregler som nu endast är 12 000 per år vilket har minskat försäkringsslaget till en run off verksamhet med mycket liten nyteckning. Tjänstepension å andra sidan upplever det motsatta med en kraftig utveckling av nya enskilda och kollektiva tjänstepensionsplaner där vissa saknar avtalsmässiga avsättningsbegränsningar, endast skattemässiga.

Eftersom enskild försäkring och tjänstepensionsförsäkring enligt propositionen ska skuldtäckas enligt helt olika regler är det också troligt att tjänstepension kommer att ha en annan mer dynamisk och mindre reglerad placeringsmodell med möjlighet till högre avkastning. En olikhet som är helt omotiverad.

1 kap 11§ Speciellt i livförsäkringsavtal finns också förmånstagare. Denne är ofta omnämnd preciserat eller generellt redan när avtalet tecknas och bör ikläda sig en försäkrads roll när den på vars liv försäkringen är tecknad dör. Den försäkrades eller försäkringstagarens rättigheter övergå oftast helt till förmånstagaren. Det är olyckligt om inte detta kan framgå i en definition. Förmånstagaren kan ha önskemål om flyttning, avstående eller fördelning av utfallande belopp och bör därför i lag ha denna rättighet inskriven. I pensionsavtal tecknar oftast arbetsgivaren försäkring för den anställda och betalar dessutom premier fram till pension inträder. Vårt förslag är att i lag föreskriva att försäkringstagarens (arbetsgivarens) rätt till försäkringen övergår till den försäkrade när pensionen utfaller såvida inte annat avtalats. Idag hindras många med pensionsavtal att utföra ändringar i sina försäkringar, till exempel flytta. Detta går inte då den försäkrade inte längre finns, är fusionerad, i konkurs eller upphörd på annat sätt. Det ansvar som en arbetsgivare kan ha för att tjänstepensionsavtalet är tillräckligt, att utbetalningar indexeras, har flyttats mellan olika försäkringsbolag och

därmed förändrats mm är händelser som kan hänföras till den period när anställningsförhållandet gällde och bör därför inte omfattas av generella preskriptionsregler i anställningsavtal.

2 kap 1 § Propositionen föreslår att inga fler hybridbolag, dvs ömsesidigt drivna livförsäkringsaktiebolag ska kunna bildas efter 2010. I konsekvens med detta bör existerande hybridbolag åläggas att ombildas till ömsesidiga eller vinstutdelande. Bolagsformen har sedan 1982 blivit den dominerande i antalet med ett bekvämt, och för Sverige unikt sätt att efter tredje livdirektivets införande 1 juli 1995 fortsätta tillåta att med försäkringstagarnas överskott finansiera livförsäkringsverksamhet utan att låta försäkringstagarna vara delaktiga i besluten. Förfarandet har stora nackdelar för de försäkrade som borde upphöra med införandet av denna lag. Om inte bolagsformen tvingas avvecklas inom en bestämd tidsperiod kommer dessa bolag att bestå med de uppenbara och med tiden allt mer ökande nackdelar detta innebär för de försäkrade. Ett scenario är att aktieägarna med sitt lilla aktiekapital kommer att begära att deras bestånd flyttas till annat vinstutdelande bolag eller ömsesidigt i eller utanför Sverige. Processen med ändring till vinstutdelande bolag och krav på utskiftning av upparbetade och kommande värden kommer att bedömas för dyrbar. De försäkrade skulle i en sådan beståndsflytt enligt propositionen ha ett mycket svagare rättsskydd än vad som gäller för ombildning enligt kap 11 §§18,19. I de fall där ombildning till vinstutdelande föreslagits har i samtliga fall generösa regler om möjlighet att flytta från försäkringsbolaget inskrivits. Vi föreslår att det obligatoriskt ska ges möjlighet till de försäkrade att inom en viss tid flytta sin försäkring från ett bolag som genomför beståndsoverlåtelse enligt Propositionens 10 kap. Sådana flyttningar ska då också i konsekvens medge att överkonsolideringskapital och alla former av övervärden ska tillskiftas försäkringar som flyttas. I nuvarande skrivning är endast Finansinspektionens beslut gällande vid beståndsoverföring. Historiskt har sådana beslut visat sig ge stor nackdel för långfristiga försäkringsavtal som i sina villkor inte har individuell flytträtt. Speciellt bör införas flyttmöjlighet från försäkringsbestånd med långfristiga avtal som trafikskadelivräntor med en reserv som löper över lång tid upp till 100 år och liv- och pensionsförsäkringsbestånd med motsvarande duration som

skydd till den försäkrade. Sådana flyttningar är helt skilda i sin konsekvens från kortlivade liv- och sakförsäkringsbestånd. Vi föreslår att sak- och livförsäkringsbestånd med duration över 5 år ska kunna flyttas till annan försäkringsgivare om den försäkrade så begär och utan att FI behöver godkänna.

5 kap 4,5§§ I svenska livförsäkringsavtal för traditionell ömsesidig försäkring tillämpas en mot tredje livdirektivet 92/96 EEG avvikande teknik. Trots att det i 5 kap 4 § står att villkorad återbäring ska skuldtäckas sker detta inte för de övervinster som genereras i traditionellt drivna ömsesidiga bolag eller i ömsesidiga livförsäkringsaktiebolag. Begreppet villkorad får inte, vilket är vanligt misstag, likställas med ej garanterad återbäring. Detta innebär att detta kapital som genomsnittligt uppgår till ca 20% av de traditionella ömsesidigt drivna livbolagens hela placeringskapital se tabell sid 13 inte har något krav på solvenskapital eller krav på skuldsäkringsregistrering som för övriga tillgångar. Det kan noteras att dessa ej skuldsatta överskottsmedel blir villkorad utdelning i det ögonblick som ett bolag övergår till att vara vinstutdelande. Även då står samma nominella kapitalbelopp till förfogande för förlusttäckning i de ombildningar som genomförts. I de vinstutdelande bolagen krävs nu att beloppet i fråga är skuldtäckt med solvenskapital med minst 1% och kräver också registrering i skuldtäckningsregistret. Försäkringstagare i ett svenskt vinstutdelande livbolag har därmed en säkerhet för sitt långfristiga livförsäkringskapital som närmar sig Europastandard. Detta trots att sådant villkorat kapital får användas till förlusttäckning på samma sätt som när det var ej garanterat överskott. Ömsesidigt livförsäkringssparande saknar dessa skydd, solvensskydd och skuldsäkring. Vårt förslag är att kräva att alla överskottsmedel i ej vinstutdelande livförsäkringsbolag också ska skuldtäckas med 1% solvenskapital och att dessa tillgångar ska tas upp i skuldtäckningsregistret enl Kap 6, 30, 31§.

Ett närliggande förslag är att överskottskapitalets finansieringsplikt i de ömsesidiga livbolagen ska begränsas i storlek. Det finns ingen anledning att Sverige som enda land i Europa ska kräva obegränsad finansiering med försäkringars överskottsmedel långt över vad som är normal

solvenskvot. Svenska livförsäkringsbolag har därmed solvenskvoter som vida överstiger de föreskrivna solvensmarginalerna. Finansieringsskyldigheten ökar i svenska bolag ju äldre en försäkring är i systemet. Typiskt är att 30 åriga försäkringar endast har en garanti på 30 - 40 % medan ej garanterade överskottsmedel utan garantier som konsekvens utgör 60- 70%. Värdet av ett långt sparande kan då sägas vara förfelat. Högre solvenskrav än 4 - 5% finns inte med nuvarande solvensregler. De svenska har enligt tabell på sid 13 i genomsnitt 20%! Vårt förslag är att försäkringar under utbetalning borde ges full garanti och att solvenskravet begränsas till 5% om detta svenska system ska hållas vid liv. Risker är annars att äldre försäkringskapital flyttas utomlands eller till vinstutdelande svenska bolag där garanti ges på hela kapitalet enligt EU 92/96 Artikel 20.

5 kap 7,8 §§ Vårt förslag är att paragraferna strykes. Det finns inget behov av denna uppdelning i tjänstepension i jämförelse med enskild pension, kapitalförsäkring och olika former av riskförsäkring. I kapitel 7 framgår i stället att kapitalförvaltningen av tjänstepensioner sedan 1 november 2007 har betydligt friare regler som också bör införas för traditionell enskild pension och kapitalförsäkring.

5 kap 16§ Vi föreslår att en tidsgräns bör införas vid flytt av försäkringskapital från ett till ett annat livbolag. Förslag är 3 månader istället för så snart som möjligt.

6 kap 12 § Det konstateras att svenska livbolag endast delvis ska följa ett strikt placeringsregelverk både avseende tillgångsslag och andelen av dessa för enskild pension, kapitalförsäkringar och riskförsäkringar. Tjänstepensioner har helt andra placeringsregler med friare val av tillgångsslag och endast kvantitativa placeringsregler för onoterade aktier, enhandsengagemang, kontanter och kumulinvesteringar. Regelverket infördes 1 november 2007 som resultat

av att EUs tjänstepensionsdirektiv 2003/41/EG införlivades i FRL. Som nämnts tidigare saknar överskottsmedel i ömsesidiga livbolag placeringsreglemente. Sådana överskottsmedel saknas helt i EUs regelverk. Reglerna i Propositionens kap 6, 3, och 5-13 om olika värdeslag och kvantitativa regler för dessa är oförändrade sedan 1982. Utredarna konstaterade redan i Prop 1994/1995:184 sid 150 ff vid införandet av det tredje livdirektivet 92/96/EEG att den skrivning som då beslutades kvarstå stod i konflikt mot direktivet i fråga och var till de försäkrades nackdel. Nya kapitalplaceringsregler skulle senare införas varför denna utredning lät saken bero. Motsvarande inställning syns ha rått vid införandet av ändringar i FRL enl Prop 1997/99:87 vid millenniumskiftet. Att man senare vid införandet av tjänstepensionsdirektivet 2007 konstaterade att friare placeringsriktlinjer var nödvändiga medförde att endast tjänstepension skulle hanteras som skilt kollektiv från övrig verksamhet och från 1 nov 2007 drivas med egna liberalare placeringsregler. Det bör noteras att tjänstepensioner givetvis har överskottsmedel som helt saknar placeringsregler och solvenskrav. Nu är det dags att 15 år efter tredje livdirektivets 92/96EEGs införande ställa dessa förhållande till rätta. Vårt förslag är att allt livförsäkringskapital ska placeras på samma sätt enligt livdirektivet och enligt tjänstepensionsdirektivet och att överskottskapital ska ges placeringsregler och solvenskrav. Vårt förslag är att också sakförsäkringskapital som ska skuldtäckas ska följa de regler som finns i 6 kap 20§.

6 kap 25 Det är värt att notera att i villkorad försäkring inte är det samma som överskottsmedel i ett ömsesidigt drivet livförsäkringsbolag. Detta stycke avser därför inte det kapital som uppgick till 20% av placeringskapitalet enligt bilaga sid 13.

7 kap 2 § Det bör klargöras att punkt 3 obeskattade reserver i svenska ömsesidigt drivna livförsäkringsbolag utgörs av beskattade och ej obeskattade reserver. Egenkapitalet utgörs i regel till största delen av överskott i kapital- och pensionsförsäkringar som tilldelats försäkringar

och ännu inte tilldelats i kollektivt konsolideringskapital och som årligen beskattas med avkastningsskatt som betalas av de försäkrade. Att ömsesidigt drivna livbolags obeskattade reserver i Sverige utgörs av beskattat kapital är ett avsteg från 92/96EEG som bör klargöras i lagen som ännu ett avsteg.

11 kap Vi föreslår att ett tillägg i Propositionen bör göras genom införandet av den möjlighet som finns i ABL att besluta om särskild granskningsman om mer än 10% av aktieägare eller enligt vårt förslag försäkringstagarnas styrelserepresentanter så begär. Motsvarande möjlighet bör införas för att tillsätta särskild granskningsman av Länsstyrelse respektive bolagsstämma för redan inträffade händelse med 10 % respektive 50% majoritet. Viktigt är att ge de styrelsemedlemmar som valts för att representera de försäkrade i ömsesidiga livförsäkringsbolag och ömsesidiga livförsäkringsaktiebolag möjlighet att genom särskild granskningsman begära utredningar.

11 kap 18 § Paragrafen bör omskrivas så samma procedur vid ombildning av ömsesidiga livförsäkringsaktiebolag ska gälla också för ömsesidiga sak- och liv försäkringsbolag utan att behöva vara aktiebolag. Historiskt har sådan ombildning skett med summariska värderingar av delägarskap och upparbetat kapital utan speciellt stöd i någon lag.

11 kap 19§ Viktigt är att klargöra att övervärdet i ömsesidigt drivna bolag skapas med avgifter som de försäkrade betalar under lång tid, att deras risktagande under uppbyggnadstiden överskuggar aktieägarens och att deras andel av bolagets tillgångar därför måste fördelas på ett rättvist sätt vid demutualisering. Sådan uppdelning bör dels ske mot historiskt risktagande och dels mot historiskt värde eller andel av placeringskapitalet. Den praxis som nu utarbetats vid ombildning saknar i stort regler för hur värderingar av försäkringsbolag ska ske. Det är därför anledning att ge mer detaljerade anvisningar till hur företag med placeringstillgångar som räknas i miljarder ska värderas vid ombildning. Förslagsvis ska detta ske genom att minst tre olika värderingar beställs. En från försäkringsbolaget, en från de

försäkrade och en från Finansinspektionen. Utvärdering bör därefter ske genom ett skiljedomsförfarande.

Propositionen sid 251, 7.2.9 Överskottsutdelning och annan användning av bolagens överskott.

Denna regel ska vidmakthållas i den nya lagen. Tyvärr tillämpas den inte idag på det sätt som avses. En försäkrings bidrag till resultatet kan förenklat ske på tre sätt. Dels genom kapitalavkastning, dels genom utfall av olika aktuariella parametrar som mortalitet, morbiditet, dels på grund av olika utfall av kostnadsantaganden. Dessa två sista fördelningsresultat är i regel små och tämligen obetydliga men utförs i bolagen. Vad gäller kapitalavkastningen är denna olika stor på skuldtäckt respektive på icke skuldtäckt kapital allokerad till respektive försäkring. Äldre försäkringar står i dessa Svenska livförsäkringsbolag en avsevärt högre finansiell risk än nyare försäkringar men tilldelas regelmässigt samma avkastning som nytecknade försäkringar helt i strid mot andemeningen i FRL kap 12, 6§. Speciellt märkligt blir detta förfarande när det kan konstateras att avkastningen är procentuellt lika stor för båda försäkringsavsättningarna trots att enskild pension och kapitalförsäkring sedan 1 november 2007 ska skuldtäckas enligt kap 6, 3 – 12 §§ medan tjänstepensionsförsäkring ska skuldtäckas enligt kap 7, 20 §. Konsekvensen är att Tjänstepension kan placeras på ett friare och till modern kapitalavkastning bättre anpassat sätt. En logisk paradox är att de ömsesidiga livbolagen trots dessa skiljaktigheter och olika fördelning av skuldtäckt och ej skuldtäckt kapital uppvisar samma årliga avkastning på olika försäkringar gamla som nya. Resultatet av dessa kapitalplaceringsprinciper är att äldre försäkringar får en procentuellt minskande garanti i sina försäkringsutbetalningar när behovet av garanti är som störst. Stötande är det också att i sämre tider kan nytecknade försäkringar åsättas en garanterad ränta medan äldre försäkringar kan åsättas negativ avkastning eller utsättas för återtag. Detta ska ställas mot det faktum att nyare försäkringar i goda tider tilldelas samma avkastning som en gammal försäkring. Hela detta förfarande strider mot andemeningen i FRL kap 12,6§. Genom att nytecknade försäkringar tecknas med flytträtt kan

detta utnyttjas som ett arbitrage gentemot gamla försäkringar som tvingas kvar i en finansieringsroll utan möjlighet till lösning så länge generell flyttmöjlighet inte lagstadsats. Den nyare försäkringen med flytträtt flyttas lätt utan att ha solidarisk finansieringsplikt som det övriga kollektivet har. Skälighetsprinciperna enligt 1 kap 24,25 §§ som ska gälla för äldre försäkringar är därför satta ur spel genom flytträtt för vissa försäkringar vilket inte kan vara lagstiftarens avsikt.

De uppenbara skillnader mellan försäkringar, (deras olika risk, olika finansieringsplikt och inlåsning som i det svenska systemet) förekommer inte i det tredje livdirektivets 92/96 EEG konstruktion och tillämpning i de övriga EU länderna

2.2 Förslag till lag för införande av försäkringsrörelselagen 2010:000

Fortsatt giltighet av gällande tillstånd och stadfästelser av bolagsordning

5§ Eftersom ett stort antal försäkringsbolag i sina associationsformer är ömsesidigt drivna livförsäkringsaktiebolag och därmed inte uppfyller propositionen Ds 2009:55 förslag till ny lag 2010:000 för nybildning som bara kan vara livförsäkringsaktiebolag, ömsesidigt livförsäkringsbolag eller försäkringsförening bör en tidsgräns sättas under vilken hybridformen ömsesidigt livförsäkringsaktiebolag avvecklas. Vi föreslår att tidsgränsen för avveckling sätts till 3 år.

Bilaga i Power Point som åskådliggör situationen biläggs denna skrivelses mail version.

^{fm}Försäkringsmatematik

Stig Aggevall

Bilaga

Årsredovisning 2008

Bolag Ömsesidigt drivna	Totalt Förvaltningskapital	Eget Kapital	Procent
Skandia Liv	253 521 MSEK	52 426 MSEK	21
Länsförsäkringar Liv	102 388 MSEK	11 051 MSEK	11
Alecta	403 093 MSEK	88 719 MSEK	22
Folksam Liv	96 717 MSEK	14 191 MSEK	15
KPA	4 086 MSEK	1 703 MSEK	42
Totalt:	859 805 MSEK	168 090 MSEK	20

Begreppet eget kapital består till mer än 99% av överskott i äldre försäkringar. Ca 1% och mindre är Hybridbolagens inbetalda aktiekapital